

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.
ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 483

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ, δι' ἄγγελμα.
Η ΔΙΝΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟΥ ὑπὸ Γεωργίου
Αρσένου.
ΤΟ ΡΩΔΙΟΝ ὑπὸ Σ. Μηλιαρίου.
Ο ΣΥΘΟΣ ὑπὸ Κ. Ζησίου.
ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΛΩΝΑΙ.
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΛΞΑΤΙΑΝΗΣ ὑπὸ Gustave
Lafont.
ΕΠΗΜΕΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ο ἐν Παρισίοις ὁμογενὴς λόγιος κ. Ψυχᾶρης διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν (Hautes Etudes) εἰς τὴν ἔδραν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Ἡ ἔδρα αὕτη πρῶτον ἦδη δημιουργεῖται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τούτῳ ἐκπαιδευτηρίῳ, καὶ πρῶτον ἦδη ἐπισήμως εἰσάγεται ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ ἡ εἰδικὴ μελέτη τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἐν τῇ σειρά τῶν κλασικῶν σπουδῶν.

— Τῇ 1 Ἀπριλίου (v) ὁ καγκελῆριος τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐῴρτασε τὴν ἑβδομηχοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του καὶ τὴν πενηκονταετηρίδα τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ὡς εἰκόσ, ἡ ἡμέρα αὕτη ἑορτάσθη λαμπρῶς ἀπανταχοῦ τῆς Γερμανίας, αἱ δὲ περιγραφαὶ τῶν πανηγύρεων τούτων ἐπλήρουν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς τὰς στήλας τῶν γερμανικῶν ἡμερησίων. Ἄλλ' ὑπὲρ πάσης τὰς πόλεις τοῦ γερμανικοῦ κράτους λαμπρότερον ἐπανηγύρισε τὴν ἐπίσημον ἡμέραν ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ. Τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς λαμπροφροσὰ ἐξέχως μεγαλοπρεπῆς παρέλασε κάτωθεν τοῦ μεγάρου τοῦ πρίγκιπος Βισμαρκ, ὀλίγας δὲ ὥρας πρὶν ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν διαφορῶν συλλόγων τῶν ἀγωνιστῶν. Τὰ δῶρα καὶ αἱ παντοδαοὶ ἀνδείξεις τιμῆς καὶ λατρίας πρὸς τὸν πραγματικοποιήσαντα τὴν ἑνωσιν τῆς Γερμανίας ἄνδρα ὑπῆρξαν ἀπειρίθιμοι. Περιγραφὴν τούτων μετὰ μικρῆς σκιαγραφίας τοῦ πανισχύρου ἀρχιγραμματέως θέλει δημοσιεύσει πρὸς ἑσπέρην ἡ «Ἐστία», γραφεῖσάν ὑπὸ συνεργάτου αὐτῆς διατρίβοντος ἐν Βερολίῳ.

— Ἄν κατεπαυσεν εἶτι ὁ θόρυθος, τὴν ὁποῖαν ἤγειρεν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων ἡ περιπέτεια τοῦ Θεοδώρου Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος καθηγητὴς καὶ βουλευτὴς James Bryce, εἰπερ τις καὶ ἄλλος ἐγκύβασε εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἐξήνεγκε τὴν κρίσιν του ἐν τῇ Contemporary Review περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος σοφὸς ἐκείνων τὴν τέχνην τοῦ δράματος καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως ἐν τῇ ἀναπαραστάσει τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμων τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 5ον αἰῶνα, ὡς καὶ τὴν παραγομένην ὥρτιαν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἐν τῷ δράματι ἀντιθέσεως τῶν χαρακτήρων τῆς Θεοδώρου καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διατείνεται ἐν τούτοις ὅτι ἀμφότεροι οὗτοι αἱ χαρακτῆρες, ὡς ἐξετέθησαν δὲν εἶνε ἱστορικῶς ἀληθεῖς. Ἐπίσης τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑλλήνου Ἀνδρέα θεωρεῖ ὁ ἐπικρίνων ἐντελῶς ἀπίθανον τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθὼς καὶ τὴν ἀποτροπίασιν τὴν ἐπὶ ταῖς διαταχθείσας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος θανατικαῖς ποιναῖς ἐκδηλωθεῖσαν ὅπῃ τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐτῇ Γαλάτου πολεμιστοῦ, ἀφοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς κατρίδος του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρωτίστη τῶν ἡθῶν ἐθεωρεῖτο τὸ ἀπειθῶς χυθόμενον αἷμα.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτωβρίον θέλει συνέλθει ἐν Βιαννίτζ διεθνὲς συνέδριον ὑγεινῆς καὶ κλιματολογίας ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ ὀπουργοῦ τοῦ Ἰμμορίου τῆς Γαλλίας. Πρὸς διοργάνωσιν τούτου ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐβρεῦσασα ἐν Παρισίοις.

— Ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ Συλλόγῳ Ἀθήνασιν ὁ γνωστὸς ἐκ

διαφορῶν φιλολογικῶν αὐτοῦ ἔργων ὁμογενὴς καθηγητὴς κ. Τριανταφύλλης ἀνίγνω ἐπὶ τῷ εὐκαιρῶ τῆς ἐπέτειου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐνδιεφέρουσαν μονογραφίαν περὶ τοῦ Μεσολογγίου.

— Ταραχαὶ συνεχεῖς ἐν τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἰταλίας προέκυλιν τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων. Οὕτω δὲ μόνον διεκόπησαν τὰ μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Τουρίνου ἄλλὰ καὶ ἐτέθη στρατιωτικὴ φρουρὰ ἐν αὐτῷ. Ὁμοίαι συνέβησαν καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Νεαπόλεως. Διότι δὲ τῶν ταραχῶν εἶνε ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ τεθῇ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μακάρου ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ πανεπιστημίου τῆς Παδοῦς, δι' ἧς ἐξομνεῖται συμπλοκὴ τις μεταξὺ φοιτητῶν καὶ αὐστριακῆς φρουρᾶς κατὰ τὸ 1848. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ περιείχε φράσεις προσβλητικὰς κατὰ τῆς αὐστριακῆς φρουρᾶς, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἀνίδρυσιν αὐτῆς. Ἐνεκα τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἐφυλακίσθη καὶ ὁ καθηγητὴς Brunetti.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Das Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes» δημοσιεύει ὁ κ. Ἀύγ. Βίλκε βιβλιοκρισίαν περὶ τῆς πέρσειν δημοσιευθείσης γερμανιστῆ ὑπὸ τῶν κκ. Α. Ρ. Ρεγκελὴ καὶ Δανιὴλ Σάνδερς «Ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας».

Ἐχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος πρὸ μικροῦ (1885) μετὰ πάσης τῆς τυπογραφικῆς τελειότητος ἐκδοθέντα Δημοσιεύματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς τῶν κλασικῶν σπουδῶν Σχολῆς (Papers of the American School of Classical Studies at Athens. Volume I, 1882-83). Τῆς ἐκδόσεως ἐπιστάτησαν οἱ κκ. Γ. Γούδουιν, ὁ γνωστὸς διακεκριμένος ἑλληνοστῆς καὶ φιλέλλην, Ἰρωςτὴς δὲ καὶ πρῶτος δευθύντης τῆς ρηθίσσης Σχολῆς καὶ Θ. Λουδλοου. Εἶναι δὲ τὰ Δημοσιεύματα ταῦτα, ἀξιολογώτατα καθ' ἑαυτὰ καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιεφέροντα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ, εἶ: 1) Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀσσου ὑπὸ J. R. S. Sterrett 2) Ἐπιγραφαὶ ἐν Τράλλειν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 3) Περὶ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ὑπὸ James R. Wheeler 4) Περὶ τοῦ Ἀθηνῶν Ὀλυμπίου ὑπὸ Louis Bevier 5) Περὶ τοῦ Ἀθηνῶν Ἐρεχθεῖου ὑπὸ Harold N. Fowler 6) Περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος κ. W. W. Goodwin. Μετὰ πάσης χαρῆς ἀγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου τούτου τόμου τῶν ἔργων τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῆς τῶν Ἀμερικανῶν Σχολῆς, εὐχόμεθα δὲ νὰ βλεπωμεν ἐξακολουθεῖσάν τακτικῶς καὶ εἰς τὸ εἶξαι τὴν δημοσίευσιν τῶν σπουδαιοτάτων διατριβῶν, περὶ ἧς ἀσφαλύνται οἱ λόγοι ἐταῖροι τῆς Σχολῆς ταύτης ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιότητος. Σ.

Τῇ ἀξιότιμῳ Διευθύνσῃ τῆς Ἐστίας.
Εὐγνωμονῶν τῷ κ. Δ. Βικέλα διὰ τὰς περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μικρῶν μου βιβλίων ἐπιεικεῖς κρίσεις του, ἀναγκαῖον νομίζω ν' ἀπολογηθῶ πρὸς τινὰς αὐτῶν.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τοὺς «Γονεῖς τοῦ Ρήγα», ὧν ὁ σκοπὸς παιδαγωγικός, φρονῶ εἶτι μοι ἐπετρέπετο νὰ μυθιστορήσω ἔχοντι διδάσκαλον μέγαν τὸν Ξενοφῶντα γράψαντα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὴν Κύρου παιδείαν.

Διὰ δὲ τὸν Ἑλληνα Ροδινῶσα προηγούμενον εἶχον τὸν τε Ἑλλετὸν Ροδινῶσα καὶ τὸν τοῦ Γεῆρα.

Καί, τέλος, διὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ δημοδιδασκάλου ἐπεσφαλτάμην τὴν συνθετὴν συνέχειαν αὐτοῦ, προσθεῖς ἐν τέλει τὰς: «Ἐνεαῦθα λέγει τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ πρώτου διδασκαλικοῦ ἔτους τοῦ ἡμετέρου δημοδιδασκάλου.»

Β. ΣΚΟΡΔΑΛΗΣ

Ἴδιον τεῦχος ἐξεδόθη περιλαμβάνον «Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν Συλλόγου πεπραγμένα» ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1884. Τὰ χωρία ταῦτα σημεῖα, περὶ ἃ ἐστράφη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ μέριμνα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ὑπῆρξεν ἡ ἐν Γενεύῃ συνελθούσα διεθνὴς Σύνοδος τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

